

налъ върху високия назжбень зидъ на крепостната площадка.

— Соколитѣ най-много страдатъ отъ липсата на сънъ. Това е едно наказание, което дава сигурни постижения.

И изведнѣжъ той подсвирна по страненъ начинъ, махна рѣзко съ рѣка.

— Тука, Шико!

Крагуятъ разперн криле, направи нѣколко крѣга въ въздуха, слѣзе надолу и кацна връзъ свития юмрукъ на пленника.

Мария се спусна, грабна птицата, обсипа я съ укоръ и нѣжностъ. Следъ това се обърна къмъ латинеца.

— Благодаря ви. Какъ е вашето име, отъ коя сте страна?

Пленникътъ трепна. Поколеба се за мигъ. Следъ това каза:

— Бѣхъ на времето валець на графа Готие дѣо Монбелиаръ. Той загина въ битката при Адрианополъ. Името ми е Ожие. Страната ми се казва Шампань.

И като назова родината си, пленникътъ сведе очи, внезапно разискрени отъ тънка влага.

Трогната, Мария му подаде рѣката си. Валецьтъ прегъна колѣно, сведе чело, цѣлуна края на синята ѝ лонджийска руба, следъ това докосна съ страхопочитание устни до прѣститѣ ѝ.

12

Трѣбваше да се получи на всѣка цена впечатление, че страната е усмирена, недоволствата потѣпкани, размирията изкоренени. По-голѣмата частъ отъ помилванитѣ заточеници и затворници се завърнаха по домоветѣ си. Нѣкой отъ тѣхъ, като патриархъ Василий и боляринъ Пантелей, отказаха да напуснатъ заточението си. Царица Елена дори не прие пратеницитѣ на узурпатора и остана да прекара самотнитѣ си дни въ монашеската килия на обителъта Пресвета Богородица.

Заредиха се забави следъ забави. Палатътъ на Царевецъ отвори широко врати за непрекъснати приеми и